

[Dagmar Andreassen.]

Hvis jeg ellers har forstået dommen rigtigt, afgjorde retten, at Minalka nok er et lægemiddel, men at det frit må sælges, og hvis denne dom vil blive afgørende for fremtidig praksis, er vi derhenne, hvor jeg mener vi bør være, for det vil bl. a. komme helt uskadelige homøopatiske præparater til gode.

Imidlertid ligger der en betænkning med et udkast til en ny lov, der vil stramme disse bestemmelser, så det fremover er sundhedsstyrelsen, der suverænt afgør, hvad der frit må sælges, og hvad der skal være apotekervarer, og mit spørgsmål vil på baggrund af domsafsigelsen være mest relevant over for fremtidig lovgivning.

Når jeg finder, det er så betydningsfuldt, at vi sikrer, at uskadelige kosttilskudspræparater og uskadelige lægemidler frit må sælges, hænger det sammen med, at der er en hel del mennesker, der mener, de bliver hjulpet af disse produkter, og at der er uenighed blandt de lærde, og så lang tid der ikke er enighed, bør tvivlen i hvert fald komme patienterne til gode, når det drejer sig om uskadelige præparater.

I øvrigt virker det jo helt forkert på lægmand, at der er forbud mod salg af uskadelige stoffer, og vi er jo nogle stykker, der mener, at også læger må indstille sig på, at de er eksperter, der skal høres, men at det er folketing og lægmand, der må bestemme.

Indenrigsministeren (*Jacob Sørensen*):

Ifølge apotekerlovens § 70, stk. 1, er medicinske specialiteter som bekendt brugsfærdige lægemidler, der forhandles i fremstillerens forbrugeren bestemte pakninger. En medicinsk specialitet kan ikke lovligt forhandles her i landet uden at være optaget i sundhedsstyrelsens specialitetsregister. Dette fremgår af apotekerlovens § 72, stk. 1.

Apotekerlovens § 1, stk. 1, definerer et lægemiddel som midler, der er bestemt til at helbrede, lindre, behandle eller forebygge sygdomme eller sygdomssymptomer hos mennesker eller dyr.

Om et middel er bestemt til osv., må afgøres efter en vurdering af sagens samtlige omstændigheder, bl. a. ud fra en angivelse fra fabrikanten af, hvad produktet egentlig kan bruges til.

Afgørelsen af, om et præparat er et læge-

middel, eller om det er en medicinsk specialitet, træffes i første omgang af sundhedsstyrelsen. Afgørelsen kan imidlertid efterprøves ved domstolene.

Hvad angår Minalka, har sundhedsstyrelsen betragtet det som et lægemiddel og som en medicinsk specialitet. Denne opfattelse er for det første punkts vedkommende stadfæstet af østre landsret ved den dom, der faldt i fredags, idet landsretten fastslår, at Minalka er et lægemiddel. Sundhedsstyrelsen har dernæst betragtet lægemidlet Minalka som en medicinsk specialitet, idet det passer på den definition af medicinske specialiteter, som indeholdes i apotekerlovens § 70, stk. 1.

Ved landsrettens dom fik fabrikanten imidlertid medhold i den betragtning, at et lægemiddel kun er en medicinsk specialitet, når lægemidlet indeholder et apotekerne forbeholdt stof, idet landsretten fandt, at der ikke var den fornødne klare hjemmel til at anvende reglerne om medicinske specialiteter på Minalka, der ikke efter det for retten oplyste indeholder stoffer, som er apotekerne forbeholdt.

Såfremt denne dom, der bryder med sundhedsstyrelsens mangeårige praksis, skal være endelig, vil den have som konsekvens, at andre lægemidler, der heller ikke indeholder apotekerne forbeholdte stoffer, og som i dag er registreret som medicinske specialiteter og dermed underkastet den kontrol og det tilsyn fra det offentlige side, som det må være ønskeligt at industrielt fremstillede lægemidler er, må slettes af registret, hvorved det offentliges tilsyn og kontrol ophører, ligesom de fremtidig vil kunne forhandles uden kontrol fra det offentlige side. Det drejer sig om 30-40 medicinske præparater, der hidtil har været anset for seriøse lægemidler.

Når vi i ministeriet har haft lejlighed til nærmere at studere dommen, vil man nøje overveje, om dommen skal søges appelleret. I sådanne overvejelser må imidlertid indgå den omstændighed, at jeg inden for den nærmeste fremtid håber at kunne fremsætte forslag til en ny lægemiddellov. Spørgsmålet er, om problemerne mere hensigtsmæssigt bør søges løst i denne nye lov.

Må jeg i denne forbindelse sige, at jeg har vanskeligt ved at forstå fru Dagmar Andreassens angreb på de bestemmelser i lovudka-